

Resolució 134/2020, de 14 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 821/2019

Administració reclamada: Entitat Municipal Descentralitzada de Sant Miquel de Balenyà

Informació reclamada: Dades físiques i classificació urbanística de dues finques.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: L'article 37.1 LTAIPBG disposa que l'accés a la informació pública és gratuït si les dades són consultades en el lloc on es troben dipositades, o bé si existeixen en format electrònic, però que poden sotmetre's a una contraprestació econòmica l'expedició de còpies o la transposició de la informació a un format diferent. Per tant, seria contrari a aquest precepte cobrar una taxa que excedís del cost de transposició a format digital o del cost de la còpia, si el que s'hagués demanat fos accés o còpies del POUM en els termes en què estava prèviament elaborat i redactat. Però no és això el que s'ha demanat, sinó que es confirmés o certifiqués la classificació del sòl d'unes finques determinades, la qual cosa ha exigit l'elaboració prèvia d'un informe tècnic que ha generat un cost a l'Administració. Això depassa l'accés a la informació preexistent i constitueix una consulta jurídica o petició d'informe inadmissible en el procediment d'accés a la informació (article 29.2 LTAIPBG). En aquest termes, doncs, és procedent que es giri la taxa que l'Ajuntament tingui establerta per a l'emissió d'informes per tal de rescabalar-se'n.

Paraules clau: Entitat Municipal Descentralitzada. Urbanisme. Classificació del sòl. Reclamació contra taxa. Informació pública. Petició d'informes. Certificacions. Gratuïtat de l'accés a la informació. Taxes.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 17 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 821/2019, presentada contra l'Entitat Municipal Descentralitzada de Sant Miquel de Balenyà (EMD Sant Miquel de Balenyà), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 20 de setembre de 2019 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'informació a l'EMD Sant Miquel de Balenyà en la qual demana:

"PRIMER. Còpia de l'expedient de construcció de la pista de futbol de Sant Miquel de Balenyà, incloent plànols.

SEGON. Còpia dels expedients de totes les ampliacions i/o obres realitzades a posteriori de la construcció inicial, inclouen plànols.

TERCER. Que se'm confirmi l'extensió, delimitació i classificació del sòl de la parcel·la amb número cadastral [...]

QUART. Que se'm confirmi l'extensió, delimitació i classificació del sòl de la parcel·la amb número cadastral [...]"

3. El 22 d'octubre de 2019 l'EMD Sant Miquel de Balenyà dona resposta a la sol·licitud d'informació de la persona reclamant i li informa que no disposa de la documentació sol·licitada als punts primer i segon, pel què fa a la informació sol·licitada als punts tercer i quart afirma que aquesta informació es lliura amb l'informe emès per l'arquitecte assessor que presta serveis a l'EMD, de 10 d'octubre de 2019. Finalment resol:

"Primer: Aprovar l'informe emès per l'arquitecte assessor que presta serveis a aquesta EMD, en relació amb la sol·licitud presentada pel sr. [...].

Segon: Aprovar la liquidació de la taxa per expedició de documents administratius i per emissió d'un informe sobre característiques de terreny sol·licitat per un import de 31,55€'.

Adjunt a la reclamació aporta un certificat de la secretària accidental el qual reproduïx l'informe emès per l'arquitecte assessor de data 10 d'octubre de 2019.

4. El 29 d'octubre de 2019 la persona reclamant presenta un recurs potestatiu de reposició contra l'EMD Sant Miquel de Balenyà i demana: "*Que es resolgui per part del President de l' EMD que no hagi de realitzar el pagament de la taxa de 31.55€ en compliment de la normativa vigent*". Fonamenta el recurs de reposició de la forma següent: "*Segon: Que en el moment de realitzar la sol·licitud d'informació pública amb número 7007750006-1-2019-001588-2, la qual vaig realitzar de forma telemàtica, vaig marcar la casella que sol·licitava la resposta per via telemàtica. Aquesta sol·licitud no va ser atesa per l'EMD i se'm va notificar en format paper. Tercer. Que en el punt segon de la seva resolució aproven imposar-me una taxa de 31.55€ per l'emissió d'un informe sobre les característiques de terreny emès per l'arquitecte assessor. Quart. Que en la meva sol·licitud en cap cas demanava la realització d'aquest informe*".
5. L'escrit de reclamació, la persona reclamant motiva la Reclamació en la voluntat que "la GAIP determini mitjançant resolució sobre la legalitat de la taxa de 31.55€ que l'administració contra la que reclamo m'imposa per la realització d'un informe de l'arquitecte assessor el qual no vaig sol·licitar".

6. El 20 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'EMD de Sant Miquel de Balenyà i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella on s'exposin els antecedents i fonaments de dret, indicant, si s'escau, l'aplicació d'algun dels límits establerts per l'article 21 de l'LTAI PBG i la part de la informació que en quedaria afectada, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què deriva i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha.
7. El 23 de desembre de 2019 la persona reclamant s'adreça a la Comissió per aportar la resolució extemporània del recurs de reposició el qual desestima la seva petició i després de citar l'article 103 del Decret legislatiu 1/2010, pel qual s'aprova el Text refós de la llei d'urbanisme, argumenta la desestimació de la forma següent: "Vist que la sol·licitud presentada pel senyor [...], demana extensió, delimitació i classificació del sòl de dues parcel·les cadastrals concretes, comportant això la incoació d'un expedient administratiu on per poder emetre la qualificació urbanística sol·licitada és preceptiu emetre un informe tècnic. Vist que en data 10 d'octubre de 2019 l'arquitecte assessor que presta serveis a l'EMD va emetre el corresponent informe. Vist que per resolució de Presidència de data 22 d'octubre de 2019 es va aprovar la liquidació de 31.55€, d'acord amb el que estableix l'Ordenança Fiscal núm. 1 reguladora de la taxa per expedició de documents administratius". Finalment cita la Resolució 470/2019, de 2 d'agost de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, la qual valora l'aplicació d'una taxa imposada al ciutadà per a la transposició de format de la informació.
8. El 31 de gener de 2020 l'EMD de Sant Miquel de Balenyà fa arribar a la Comissió l'informe jurídic i l'expedient administratiu de la sol·licitud d'informació sol·licitats. A l'informe es posa de manifest que el recurs de reposició de la persona reclamant contra la taxa girada va ser desestimat el 2 de desembre de 2019, cosa que se li va notificar el 18 de desembre de 2019. Al·lega que "el POUM de l'Ajuntament de Seva, POUM aplicable a l'àmbit territorial d'aquesta EMD es troba penjat a la web d'aquesta EMD [...] per a la seva consulta i de forma totalment gratuïta i també es pot consultar a la pàgina web de la Generalitat de Catalunya, Registre Planejament Urbanístic de Catalunya", però que atesa a la informació sol·licitada, es va incoar un expedient administratiu per poder emetre certificació de la qualificació urbanística sol·licitada, i que per a això és preceptiu emetre un informe tècnic. Aquest informe el va realitzar l'arquitecte assessor que presta serveis a l'EMD, i com a conseqüència d'això és procedent aprovar la liquidació de la taxa corresponent a l'expedició de documents administratius, i considera que és acceptable i raonable la imposició de la taxa, que el seu import és proporcionat, ja que es

correspon a un cost que s'ha generat a l'Administració, i que això no vulnera el dret d'accés a la informació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. L'article 3.1.a LTAIPBG disposa que aquesta llei és aplicable a les administracions locals de Catalunya.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho*

justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre la taxa imposada per l'emissió d'informes

La reclamació no pretén l'obtenció d'informació pública, sinó que es reclama contra la imposició d'una taxa que l'Ajuntament li requereix en concepte d'expedició de documents administratius i per emissió d'un informe sobre característiques de terreny, per un import de 31,55€'.

L'informe en qüestió, que es reproduïx en una certificació de la secretària accidental de l'Entitat, l'emet un arquitecte col·legiat, específicament en relació amb la sol·licitud de la persona reclamant, i en ell s'hi fa constar, per a cadascuna de les dues finques, la informació sol·licitada: l'extensió, delimitació i la classificació del sòl .

Es tracta, segons justifica l'Ajuntament, de l'informe tècnic preceptiu per a l'emissió de certificació de règim urbanístic, que és el procediment que hauria iniciat la persona reclamant amb la seva petició, de conformitat amb allò previst a l'article 103 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat per Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que disposa el següent el relació amb l'accés a la informació de planejaments urbanístics: "1. Els instruments de planejament urbanístic són públics. Tothom pot consultar-los en tot moment, informar-se de llur contingut i obtenir-ne còpies a l'ajuntament corresponent o al Registre de planejament urbanístic de Catalunya. (...)

4. Tothom té dret a ésser informat per escrit per l'ajuntament que pertoqui, en el termini d'un mes a comptar de la sol·licitud, del règim urbanístic aplicable a una finca o a un sector de sòl, mitjançant l'emissió de certificats de règim urbanístic. (...)"

D'aquest precepte se'n despèn que es garanteix el dret a consultar i obtenir còpia dels planejaments urbanístics, però que si el que es demana no és accedir al POUM, sinó que l'Ajuntament analitzi en quina mesura el POUM afecta la classificació concreta de dues finques i en doni constància, ens trobaríem davant d'un procediment específic de sol·licitud de certificació de règim urbanístic. Aquest procediment pel qual s'obté de l'Administració no ja informació preexistent, sinó una certificació de règim urbanístic, pot estar subjecte taxa per emissió d'informe o document administratiu, com de fet ho està en tots els Ajuntament que la tenen regulada en les seves ordenances fiscals.

I aquest és el cas, perquè la petició de la persona reclamant ("que se'm confirmi l'extensió, delimitació i classificació del sòl") s'ha interpretat per l'Ajuntament com la petició de certificació del règim urbanístic d'aquestes finques, i certament la literalitat de la sol·licitud permetia perfectament interpretar-ho així.

Al·lega en contra la persona reclamant que l'accés a la informació ha de ser gratuït i que no se li pot girar una taxa quan ha demanat la informació en format electrònic. Efectivament, l'article 37.1 LTAIPBG disposa que l'accés a la informació pública és gratuït si les dades són consultades en el lloc on es troben dipositades, o bé si existeixen en format electrònic, però que poden sotmetre's a una contraprestació econòmica l'expedició de còpies o la transposició de la informació a un format diferent. Per tant, seria contrari a aquest precepte cobrar una taxa que excedís del cost de transposició a format digital o del cost de la còpia, si el que s'hagués demanat fos accés o còpies del POUM en els termes en què estava prèviament elaborat i redactat. Però no és això el que s'ha demanat, sinó que es confirmés o certifiqués la classificació del sòl d'unes finques determinades, la qual cosa ha exigit l'elaboració prèvia d'un informe tècnic que ha generat un cost a l'Administració. Això depassa l'accés a la informació preexistent i constitueix una consulta jurídica o petició d'informe inadmissible en el procediment d'accés a la informació (article 29.2 LTAIPBG). En aquest termes, doncs, és procedent que es giri la taxa que l'Ajuntament tingui establerta per a l'emissió d'informes per tal de rescabalar-se'n.

Certament, hauria evitat malentesos -i seria bo que, en endavant, es tingui això en compte i s'actui amb aquesta cautela-, que l'EMD hagués advertit a la persona reclamant, abans d'encarregar l'informe tècnic i d'elaborar el certificat, de què la seva petició era inadmissible pel procediment del dret d'accés a la informació pública, i que es tramitaria com a petició de certificat de règim urbanístic subjecte a la taxa d'elaboració d'informe o document administratiu; però més enllà d'això, l'actuació de l'EMD no es pot considerar contrària a l'LTAIPBG, considerant que no s'ha gravat l'accés a informació pública preexistent, sinó que el fet imposable és l'elaboració d'un informe tècnic *ad hoc* emès per un professional i l'elaboració del certificat corresponent, inexistents abans de la sol·licitud i elaborats exclusivament per a donar resposta a la petició.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Per les raons argumentades, cal desestimar la reclamació.

3. *Publicitat* de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de febrer de 2020, resol per unanimitat desestimar la reclamació, finalitzar el procediment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.